

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ (Μάρκ. α΄ 1-8)
31 Δεκεμβρίου 2017**

Γιὰ τὸ λιοντάρι τῆς ἑρήμου, ὅπως ἔχει χαρακτηρισθεῖ ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, κάνει λόγο σήμερα ἀδελφοί μου τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Λίγο πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους παρουσιάζει τὴν προσωπικότητά του ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπειδὴ αὐτὸς ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ Ἰωάννης ἐστάλη ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ νὰ προετοιμάσει τὸν δρόμο τοῦ Μεσσία μὲ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας. Κι ἥταν ὅλη του ἡ ζωὴ ἀντίστοιχη πρὸς τὴν ἀποστολή του, τὴν ὁποία ἔφερε σὲ πέρας μὲ ζῆλο, ντυμένος μὲ τρίχες καμήλου καὶ τρεφόμενος μὲ ἀκρίδες καὶ ἄγριο μέλι. Ἡ ἀδιάκοπη κραυγὴ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἡ προτροπή του πρὸς πάντας, ἥταν «έτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου», γι’ αυτὸ εὔστοχα ἡ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας τὸν χαρακτήρισε, ἀργότερα, Πρόδρομο.

Ποιὰ εἶναι ὅμως αὐτὴ ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου τὴν ὁποία ἐτοίμαζε σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ ὁ Ἰωάννης; Ὄπωσδήποτε δὲν ἀναφερόταν σὲ ἐπίγεια ὁδό, οὔτε σὲ «δρόμους» ποὺ καθορίζονται ὡς τρόπος ζωῆς ἀπὸ τὰ ποικίλα φιλοσοφικὰ καὶ κοινωνικὰ ρεύματα. Ὁλα αὐτὰ εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα, ποὺ σημαίνει ὅτι ἐμπεριέχουν τὸ στοιχεῖο τῆς ἀτέλειας ἡ καὶ τῆς πλάνης, ὅπως κάθε τι τὸ ἀνθρώπινο. Ὁδὸς Κυρίου εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς ποὺ ὑποδεικνύει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς στὸν ἀνθρωπο, μὲ τὴν κλήσην νὰ Τὸν ἀκολουθήσει γιὰ νὰ ζήσει. Εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἴδιος δρόμος ζωῆς, τὸν ὁποῖο ἔξήγγελλαν οἱ προφῆτες καὶ ἀποκάλυψε ὁ σαρκωθεὶς Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὁδὸς Κυρίου, ὅμως σαφέστερα, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅπως ὁ ἴδιος τὸ ἀποκάλυψε καὶ τὸ διαβεβαίωσε «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ». Ἔτσι, ἡ συνέπεια στὸν κάθε λόγο καὶ θέλημά Του συνιστᾶ τὸν δρόμο ποὺ καθορίζει τὸν τρόπο τῆς ζωῆς καὶ μᾶς ὀδηγεῖ σὲ ἄμεση σχέση μαζί Του.

‘Ο Κύριος, ὅμως, ἥλθε ὅχι ἀπλῶς νὰ μᾶς ὑποδείξει τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ μᾶς ἐνσωματώσει στὸν ἔαυτό Του καὶ ἐπομένως γενόμενοι ἔνα μ’ Ἐκεῖνον, νὰ γινόμαστε κι ἐμεῖς ὁδὸς Κυρίου. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ κάθε σωστὸς χριστιανὸς εἶναι «ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ» ἡ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο. Στὸ πρόσωπο τοῦ πιστοῦ βλέπει ὁ κόσμος τὸν Ἱδιο τὸν Κύριο. Ο ἀπόστολος Παῦλος ὄμολογοῦσε τὴν ἐμπειρία αὐτῇ, ὅταν διεκήρυττε «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», ἐνῶ ἥδη ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶχε ἔξαγγελθεῖ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ πραγματικότητα «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω...».

Ἡ ἀσύλληπτη γιὰ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ ἐμπειρία, τὴν ὁποία χαρίζει στὸν πιστὸ Χριστός, προϋποθέτει ὅμως τὴν καρδιακὴ ἀνταπόκριση τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν...» ἀποκαλύπτει ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ ἡ

έτοιμότητα τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ἡ ἐμπρακτη ἐκδήλωση τῆς διαθέσεώς του γιὰ ἀποδοχὴ τῆς προσφορᾶς αὐτῆς, μὲ ἔτοιμότητα ποὺ δὲν παρουσιάζει κενά, δεδομένου ὅτι ἡ ὁδὸς Κυρίου εῖναι μονίμως ἀνοικτὴ πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν καὶ ἡ προσφορά του ἀδιάκοπη σ' αὐτόν. Χριστιανὸς ἔτσι, σημαίνει ἀνθρωπὸς ποὺ ζεῖ μὲ ἐγρήγορση, γιὰ νὰ βιώνει τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου μέσα του, «Γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Κύριος ἔρχεται».

Ο Προφητικὸς λόγος προβλέποντας τὴν πραγματικότητα ἐρμηνεύει τὴν κλήση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Ἰωάννης, γιὰ ἔτοιμασία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὑποδοχὴ καὶ ἀποδοχὴ τοῦ Μεσσία, ὡς «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ». Ἡ κλήση δηλαδὴ αὐτὴ μέσα στοὺς αἰῶνες βρίσκει συνήθως κλειστὰ ὡτα, διότι οἱ πολλοὶ εἶναι ἀπρόθυμοι νὰ ἀκούσουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶναι φορτωμένες οἱ καρδιές τους ἀπὸ τὰ πάθη καὶ φανερώνουν τὴν ἐρημιὰ ποὺ κυριαρχεῖ μέσα τους. Ἡ πινευματικὴ αὐτὴ ξηρασία, ἔτσι, γίνεται ἀφιλόξενος χῶρος γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Πινεύματος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ λιμοκτονία γίνεται χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ζωῆς.

Τὴν ἐλπίδα ὅμως γεννᾶ καὶ παρέχει πάντα ἡ Ἑκκλησία, ποὺ συνεχίζει τὴν προφητικὴ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, ἐξακολουθώντας νὰ μᾶς προτρέπει «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου». Αὐτὴ καλλιεργεῖ συνειδήσεις ποὺ μὲ τὰ ἔργα τους βεβαιώνουν γιὰ τὴν παρήγορη καὶ ἀδιάκοπη παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴν σύγχρονη ἐρημία τῶν ἀνθρώπων.

Ἀδελφοί μου, ἀς φοβηθοῦμε τὴν ἐρημία καὶ τὴν ξηρασία τῆς καρδιᾶς. Ἀς συνειδητοποιήσουμε τό μεγαλεῖο τῆς κλήσεώς μας καὶ ἀς θελήσουμε τὴ σωτηρία μας, ἡ ὁποία κερδίζεται μὲ τὴ μετάνοια. Ἀς ἀφήσουμε τὸν Χριστὸν νὰ περπατήσει μέσα μας καὶ τότε θὰ γίνουμε κι ἐμεῖς ἡ ὁδὸς Κυρίου, ποὺ θὰ θελήσουν νὰ περπατήσουν καὶ ἄλλοι ἀδελφοί μας. Άμην.

[dkpdf-button]